

и гоненъ, ты слѣдвашъ сѣ отъ мойто да
глождишъ. (*самъ*). Не стига това. Презъ
денъсь доде тука едно младо момче голо
и босо. Казватъ го Стоиль. Клѣтото нѣ-
маше, гдѣто казватъ, ни залъкъ да тури
въ устата си. Плака, моли ми ся; съжа-
лихъ го, прибрахъ го въ къщи; нека яде
и то отъ хлѣбътъ ми, рекохъ.

Стрѣлю.

Имашъ право.

Грабчо, самъ като ходи.

Е! сега като чи да ми не стигаха тол-
козъ разноски, идать ми день-презъ-день
просяцы отъ болници, просяцы отъ брат-
ства; просяцы отъ дружины; отъ чита-
лица, отъ училища. Всички сж станжли
просяцы да събличать свѣтътъ. А какво
добро за свѣтътъ? . . . Попреди едвамъ
можихъ да ся оттърва отъ църковнытъ
епитропы, нѣ ти сега и настоятели отъ у-
чилището! Дяволски сынове! Не ни сти-
гать другитѣ ни теглила, ам' искамы и
училища! Защо ли ни сж? или да ся у-
чатъ въ тѣхъ дѣцата ни да бжбратъ много,
да ся перчатъ като патки, да не почитать
никого, да презирать малко и голѣмо, да
не вѣрватъ нито въ Бога нито въ дяво-
льтъ, и да распилѣватъ лудешки онова,
което бацитѣ имъ сбирать съ толкозъ мж-
ки пара по пара? Слава Богу! единъ сынъ